

Bestemmelsen er uændret, bortset fra at der af reaktionelle grunde er ændret, således at det gældende nr. 5 i stk. 3 er ændret til nr. 2, Nr. 2), 3) og 4) bliver herefter nr. 3), 4) og 5). Endvidere er mindstebeløbet for bidrag til tilsynsvirksomheden ajourført fra 500 kr. til 1.000 kr. årligt.

Stk. 4 indeholder alene konsekvensændringer som følge af ændringer i stk. 3.

I Stk. 6 er mindstebeløbet for bidrag fra gensidige skadesforsikringsselskaber med begrænset formål ajourført fra 200 kr. til 400 kr. årligt.

Til nr. 62

Den foreslåede ændring er en følge af, at forsikringsregisteret blev ophævet ved lov nr. 852 af 23. december 1987 og registreringen af forsikringsselskaber blev overført til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til nr. 63

En bestemmelse om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af lovens frister i forbindelse med anmeldelse og registrering ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed blev indsat som § 159b, stk. 2, i aktieselskabsloven ved lov nr. 851 af 23. december 1987. Anmeldelse og registrering af forsikringsselskaber blev ved lov nr. 852 af 23. december 1987 overført fra Finanstilsynet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det foreslås, at der indsættes en endelighedsbestemmelse i lovens § 247a svarende til § 159b, stk. 2, i aktieselskabsloven.

Til nr. 64

Konsekvensændring af forslagets nr. 19.

Til nr. 65

Ved ændringen udvides strafansvaret for tilside-sættelsen af tavshedspligten fra direktører til også at omfatte øvrige ansatte. Lovens § 258, stk. 1, kommer hermed i overensstemmelse med formuleringen i den tilsvarende bestemmelse i § 54, stk. 2, i lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 66

Efter lovens § 258, stk. 1, 2. pkt, kan medlemmer af et forsikringsselskabs ledelse m.v. straffes, såfremt de ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab om. Denne tavshedspligt er absolut og omfatter derfor også udveksling af oplysninger mellem koncernforbundne selskaber.

Det anføres i betænkning 1108/1987 om brancheglidning, at når der etableres finansielle koncerner, opstår der særlige problemer i relation til denne tav-

shedspligt, idet de enkelte dele af koncernen vil være interesserede i at kunne anvende oplysninger, der findes i andre dele af koncernen. Når der er tale om oplysninger, der befinder sig i samme koncern, vil overholdelsen af tavshedspligten ofte vanskeliggøres af, at selskaberne kan have lokalefællesskab, fælles personale og fælles bogføringssystemer. Det anbefales derfor at lempe tavshedspligten, så den tilpasses de faktiske tilstande.

Tavshedspligten efter § 258 forhindrer endvidere en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet, herunder navnlig edb-systemer, i finansielle koncerner, som ofte netop er etableret med henblik på gennem stor- og samdriftsfordele at opnå en reduktion af omkostningsniveauet.

Endelig erindres, at lovens § 8 kræver, at livsforsikring og anden forsikring ikke drives i samme selskab. Det er ikke rimeligt, at investorbekyttelseshensyn på denne måde får konsekvenser for koncernens forretningsmuligheder.

På den baggrund foreslås det, at sædvanlige kundeoplysninger kan udveksles mellem selskaber i en finansiell koncern, der er underlagt samme tavshedspligt som forsikringsselskabet selv. Sådanne oplysninger kan være almindelige stamoplysninger (forsikringstagerens navn, adresse, stilling m.v.). Endvidere kan der være tale om oplysninger af økonomisk karakter (forsikringernes art, antal og størrelse). Oplysninger om præmiebetaling til brug for kreditværdighedsundersøgelser vil også kunne meddeles.

Forslaget undtager derimod oplysninger om rent private forhold, herunder helbredsoplysninger. Sådanne oplysninger må alene videregives med forsikringstagerens samtykke i hvert enkelt tilfælde. Udtrykket «rent private forhold» omfatter i øvrigt samme oplysninger som det tilsvarende udtryk i § 3, stk. 2, i lov om private registre m.v.

Det bemærkes, at spørgsmålet om en eventuel samkøring af koncernselskabernes registre eller spørgsmålet om videregivelse af oplysninger om forsikringstagerer til brug ved markedsføring, tillige reguleres af bestemmelserne i § 4, stk. 4, jf. stk. 5, og § 4 b i lov om private registre m.v.

Til nr. 67

Forslaget er en konsekvens af forslagets nr. 61, hvorefter tilsynet gives adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektioner hos virksomheder, som i øvrigt ikke er omfattet af loven.

Til nr. 68 og 69

Ændringerne vedrører straffebestemmelserne.

Bestemmelsen under forslagets nr. 15 om ledelsens pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold, der